

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Lad os brænde koranen!

I Italien har partiet Lega Nord nu åbnet kampen mod islam, og stadig mere højroret lyder råbene under partiets møder: Lad os brænde koranen og fordrive muhamedanerne!

Endelig er kampen mod islam kommet til Italien, og her antager den straks en mere kompromisløs karakter end i det øvrige Vesteuropa. De modige medlemmer af partiet Lega Nord ønsker et åbent opgør med islam, og den italienske regering får vanskeligt ved at forhindre det, da Lega Nord er et af regeringens støttepartier. Foreløbigt har partiet fremsat en række lovforslag, der i praksis gør det umuligt at bygge flere moskeer i Italien, hvis forslagene bliver vedtaget. Men partiets aktivister har langt mere vidtrækkende planer, og der er ingen tvivl om, at kampen mod islam vil udvikle sig i de kommende år.

»Moderat Islam findes ikke: det er kun dække for terrorisme.«
Cit. Andrea Gibelli.

En landsforræder er død

Den berygtede kommunist og landsforræder Erik Jensen fra Demos er død. Denne slyngel har de sidste tyve år beskæftiget sig med at registrere og bagtale de danske patrioter, så det er med stor tilfredshed, at man har modtaget meddelelsen om hans død. Erik Jensen var et levn fra den kolde krig, hvor han som stalinist var Moskvas lydige slave, og da den kolde krig sluttede stod han arbejdsløs, indtil han kastede sig over arbejdet med at genere de danske patrioter. Og dette gjorde han med meget stor iver, for ikke alene registrerede han patrioterne, han bagtalte dem også og politianmeldte dem under alle mulig påskud. Til dette formål oprettede han organisationen Demos, der dels var den organisatoriske ramme for Eriks Jensens forfølgelse af danske patrioter, og dels udgav og solgte Demos fra en butik en lang række løgnagtige publikationer om den såkaldte "højrefløj". Publikationerne var forfattet af Erik Jensen, og de var utroligt løgnagtige, da Erik Jensen aldrig følte sig bundet af sandheden. Han var en samvittighedsløs løgner, hvis vanvittige historier om de danske patrioter desværre helt ukritisk blev formidlet af medierne, og de danske patrioter har derfor al mulig grund til at være tilfredse med hans død.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 1

September 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Uhyggeligt

I Ekstra Bladet står der følgende om en amerikaner: »Purnell Steen husker Martin Luther King og "I Have a Dream-talen" - han får gåsehud ved tanken om, at USA nu kan få sin første sorte præsident.« Ja, det er vi også andre, der gør, for det er uhyggeligt. Det er jo et symbol på de farvede folks gradvise overtagelse af Vesten, og man må derfor håbe, at det vil blive forhindret. Hvis USA nu får en sort muhamedaner som præsident, vil situationen blive endnu mere alvorlig for de europæiske folkeslag.

Om de fremmede

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

De danske mediefolk er meget mærkelige, og de har den underligste opfattelse af indvandrermodstandere. I et forsøg på at gøre de fremmede mere populære blandt kritikerne af indvandringen har de danske mediefolk således triumferende oplyst over for offentligheden, at en fjerdedel af alle de fremmede nu har ejerbolig og gode jobs, og så er det meningen, at fjenderne af indvandringen på basis af disse oplysninger skal indse deres fejltagelse og slutte op i borgerskabets begejstring og hylde de fremmede. Jeg skal ikke drage oplysningerne i tvivl, for de kan meget vel være rigtige, men hvorfor at vi som indvandrermodstandere skulle ændre holdning til de fremmede på baggrund af disse oplysninger, det kan jeg slet ikke indse. Tror mediefolkene virkelig, at indvandrermodstanderne er småborgerlige snobber, der synes bedre om folk, bare fordi de har ejerbolig og gode jobs? I så fald må jeg skuffe disse mediefolk, for de fremmedes sociale status betyder absolut intet for mig. De fremmede kan være velhavende, flittige og dygtige, og alt dette er helt lige gyldigt, for mig er de stadig bare fremmede. Hvis en neger sidder som bestyrelsesformand i Mærsk, så er han stadig bare en neger for mig, intet andet, og er en iraker direktør for SAS-hotellet, så er han stadig bare en iraker for mig, ikke spor anderledes end de andre irakere, der løber rundt i Mellemøstens ørkner. Som indvandrermodstandere må vi være helt frigjorte for alle de småborgerlige normer som f.eks. snobberi og udelukkende se på, om folk er fremmede eller ej, intet andet skal betyde noget. Om en fremmed fejrer gaden eller han leder et dansk internetfirma, han er stadig bare en fremmed og skal behandles som sådan. Hvis vi skal sejre som indvandrermodstandere, så må vi også rense vor bevidsthed for alt gammelt socialt snobberi, for den virkelige modsætning er alene mellem det danske og det fremmede. Uden at vi gør os dette helt klart, kommer vi ingen vegne.

For det er jo ikke folks bolig og indtægt, der gør dem til, hvad de egentligt er, det er det folk og den kultur, de er født ind i, der er helt afgørende. Derfor er det også lige gyldigt for kravet om de fremmedes repatriering, hvilken social position de fremmede har. En inder bliver jo ikke til en dansker, bare fordi han har bolig i Gentofte, han er stadig helt inder, og ser også sådan ud, sim-

pelthen fordi han er født som inder og er inder. Det er umiddelbart indlysende, at denne patriotiske holdning bryder helt afgørende med den multietniske ideologi, som vort nuværende samfundssystem forsøger at hævde, idet man her forsøger at gøre de fremmede populære ved at henvise til de fremmedes sociale succes og hævde, at en sådan gør dem til danskere, hvilket naturligvis er en latterlig løgn. Et eksempel på denne løgn så vi i medierne med en fjernsynsudsendelse, der blev kaldt de vietnamesiske jyder, hvilket i øvrigt senere på morsom måde blev misforstået af en kommentator, der troede, at udsendelsen hed de vietnamesiske jøder. I denne udsendelse er det påstanden, at de vietnamesiske bådflugtninge bliver til en slags jyder og dermed en slags danskere af at bo i Jylland og have restaurant, og som udsendelsen jublende proklamerer, så har disse fire vietnamesiske søskende i dag den mest succesfulde vietnamesiske restaurant i København. Og til dette har jeg kun at sige, og hvad så? Disse vietnamesere er da stadig vietnamesere; de ser ud som vietnamesere, de har samme gener som vietnamesere, de taler som vietnamesere og er inde i den vietnamesiske kultur, altså er de simpelthen vietnamesere. At de kan betale deres regninger og snakke gebrokkent dansk, det gør dem da ikke til danskere. Nej, her er vi nødt til at bryde med den officielle og underlødige multietniske ideologi og stå fast på sandheden, at danskere er danskere, og fremmede er fremmede. Det bliver vor opgave i de kommende år at knuse den multietniske ideologi ved igen og igen at præsentere sandheden, for dette vil bane vejen for en repatriering af alle de fremmede.

Angående Radio Holger Internet

Nej, jeg lader mig ikke censurere, heller ikke af folk jeg i det væsentlige er enige med. Det siger sig selv, at der også er megen uenighed blandt de danske patrioter, men det er en misforståelse, hvis man tror, at jeg nødvendigvis skal udtrykke mig på en hel bestemt måde. Jeg formulerer kritikken af indvandringen på min måde, andre kan så gøre det på deres måde, og anderledes kan det ikke være. Vi må alle arbejde for sagen på vor egen måde.

Sign. Kaj Vilhelmsen

Anmeldelse af embedsmisbrug

Den 28. august blev følgende anmeldelse foretaget.

Københavns Politi
Politigården, 1567 København V.
kbh@politi.dk

Anmeldelse af magtmisbrug

Undertegnede skal hermed anmelde statsadvokaten Lise-Lotte Nilas for at gøre sig skyldig i et ulovligt magtmisbrug, idet hun lader sig styre af Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racisme i en §.266b-sag mod Kaj Vilhelmsen. Derved har statsadvokaten stillet den offentlige Anklagemyndighed til rådighed for en privat organisations interesser, og dette kan kun karakteriseres som magtmisbrug.

Ved retsmøderne i Københavns Byret den 25. januar 2008 og den 13. juni 2008 kunne Anklagemyndigheden ikke dokumentere sigtelsen efter §.266b mod Kaj Vilhelmsen, men i stedet for at tage dette til efterretning, insisterede Anklagemyndigheden efter pres fra Dokumentations- og Rådgivningscenteret på at fortsætte sagen. Samtidigt har Anklagemyndigheden accepteret at modtage nyt materiale om sagen fra Dokumentations- og Rådgivningscenteret under selve retsmødet i Københavns Byret den 13. juni, og Dokumentations- og Rådgivningscenteret har derved fået lejlighed til at gribe direkte ind i retssagen, hvilket er klart ulovligt.

Den ulovlige styring af Anklagemyndigheden kom også til udtryk gennem en personlig kontakt mellem statsadvokaten og en repræsentant for Dokumentations- og Rådgivningscenteret ved retsmødet den 25. januar, og mellem statsadvokatens assistent og samme repræsentant for Dokumentations- og Rådgivningscenteret ved retsmødet den 13. juni, hvor undertegnede tydeligt kunne høre, at forhold omkring sagen blev drøftet mellem parterne.

Det skal i denne forbindelse oplyses, at det også var Dokumentations- og Rådgivningscenteret, der gennem en politianmeldelse fik sagen påbegyndt, skønt centeret oprindeligt påstod, at man varetog en anmelders interesse.

Den offentlige anklagemyndighed ved statsadvokat Lise-Lotte Nilas har ladet sig styre og bruge af Dokumentations- og Rådgivningscenteret i forbindelse med sagen mod undertegnede, og dette er ikke alene et udtryk for et groft magtmisbrug men også for en pervertering af hele retssystemet.

På denne baggrund må undertegnede forlange, at der indledes en undersøgelse af statsadvokat Lise-Lotte Nilas' embedsførelse, og at denne undersøgelse føres til ende, før §.266b-sagen mod undertegnede evt. genoptages.

Sign. Kaj Vilhelmsen
Radio Holger Internet
Boks 1848
2300 København S
Tel. 32 84 97 77
fmicopenhagen@post.tele.dk

Anmeldelsen er nu overført til politidirektørens ledelsessekretariat for videre behandling.

Nyheder

At holde slaver

Det officielle Danmark er nu meget interesseret i udenlandsk arbejdskraft, og hvorfor er man så det? Fordi den udenlandske arbejdskraft er en moderne form for slaveri, der gør det muligt for erhvervslivet at udnytte folk på det groveste. Man kan f.eks. bare se på landbruget, hvor man nu sætter på den billige udenlandske arbejdskraft. Medierne skriver følgende om dette forhold: »Antallet af udlændinge i landbrugssektoren er tredoblet siden slutningen af 1990'erne, anslår Rockwool Fonden. Især de ukrainske landbrugspraktikanter kommer i stigende grad til Danmark. Således er der lige så mange ukrainske som danske landbrugspraktikanter i Danmark. "De anvendes udelukkende som billig arbejdskraft," siger forhandlingssekretær i 3F, Morten Fischer-Nielsen. Sidste år rejste 2.364 ukrainske landbrugspraktikanter til landet, viser de seneste tal fra Udlændingeservice. Det var 500 flere end i 2006. Således er omkring trefjerdedele af de ukrainere, der har fået opholdstilladelse i Danmark, landbrugspraktikanter. Alt tyder på, at tallet slår ny rekord i år. Morten Fischer-Nielsen fra 3F finder tallene problematiske: "Ukrainerne er med til at presse vilkårene ned, når de arbejder under vilkår, danskerne ikke vil være med til," siger Morten Fischer-Nielsen, der hvert år får flere sager på bordet om praktikanter, der arbejder under dårlige forhold, herunder overarbejde uden ekstra løn. "Flere landmænd og vikarbureauer advarer praktikanterne mod os," siger Morten Fischer-Nielsen fra 3F, der tager skarpt afstand fra ukrainernes arbejdsvilkår: "Det er forrykt. Vi kan slet ikke acceptere, at den slags sker," siger han.«

Nej, men det sker, og det sker fordi det officielle Danmark tillader import af fremmed arbejdskraft til et erhvervsliv, hvis kosmopolitiske indstilling alene er en følge af muligheden for at udnytte den fremmede arbejdskraft. Når erhvervsledere og landbrugsledere taler så smukt om de fremmede, så gør de det jo alene, fordi de kan opnå en ekstra profit på de fremmede, der underbyder den danske arbejdskraft. Import af fremmed arbejdskraft er således ikke kun en forbrydelse mod danskerne, der tvinges til at omgås de fremmede, men også mod de fremmede, der udnyttes på det mest

brutale. I halvtreds år har man talt om, at Tyskland under krigen importerede slavearbejdskraft fra Østeuropa, men hvad er det egentligt, at Danmark gør nu? Det er jo næsten det samme, man lokker østeuropæere til, snyder og bedrager dem, så de i praksis arbejder gratis, og der er vel egentlig ikke så megen forskel på at arbejde gratis og så være slavearbejder. Det er tåbeligt, hvis man tror, at slavearbejde absolut behøver at være arbejde udført foran en geværmunding, for det er langt billigere for slaveholderen at snyde folk til at arbejde gratis, for så sparer han jo udgiften til vagterne.

Hvis tårer var guld..!

En Simon Andersen, chefredaktør for Nyhedsavisen, har skrevet et tårevædet åbent brev om en hjemsendelse af en tyrk til integrationsministeren, for denne Simon Andersen vil meget gerne være kendt i offentligheden som et godt menneske. Han skriver derfor bl.a.: »Kære Birthe Rønn Hornbech. I dag, klokken var cirka 10, hilste jeg på den 14-årige Ahmet. Han kiggede ned, ville ikke rigtigt se mig i øjnene, måske fordi, han er genert, det er 14-årige drenge tit. Måske fordi han om 11 dage, nej, 10 dage er det nu, skal udvises af Danmark. Som du ved, er hans far dansk statsborger, dyrlæge med chefjob i staten. Faderen taler dansk, er velintegreret, gift, har to børn og bor i parcelhus i Tønder. For halvandet år siden flyttede Ahmet hjem til sin far i Tønder. Hans mor, der var gift på ny i Tyrkiet, ville ikke have ham boende. Det fremgår også, at når myndighederne behandler sager efter denne lov, skal man se på, hvor stærkt familien i Danmark er integreret; Birthe Rønn Hornbech: Udvisningen af 14-årige Ahmet er forfærdende, det er en skamlet på et civiliseret samfund – og så er det tårevældende uretfærdigt.« Ja, det er så den vanvittige snak fra chefredaktøren. Hvorfor en tyrk skulle have større mulighed for at have sin tyrkiske familie hos sig i Danmark, bare fordi han er ansat i et chefjob i staten, det melder historien intet om. Jeg synes nu ikke, at det gør nogen forskel. Alle tyrkere hører til i Tyrkiet, uanset deres sociale status, og både drengen og hele hans familie bør omgæendet sendes tilbage til Tyrkiet. Og hvorfor skulle det dog være uretfærdigt?

Nyheder

Det danske politi

Hvor dybt er det muligt at synke? Ja, for de danske politimyndigheder er der åbenbart ingen grænser. Nu har Politiets Efterretningstjeneste også kaldet PET udsendt et ynkeligt sprogcirkulære, der opfordrer til at sleske for muhamedanerne også gennem sit sprog, så muhamedanerne ikke bliver vrede på lille Danmark. Man må efter PETs opfattelse endelig ikke bruge udtryk, der kan fornærme muhamedanerne og måske endda føre til terror. Medierne skriver følgende om sagen: »Terror dræber, men ord kan også være farlige i en spændt situation. Det mener Politiets Efterretningstjeneste (PET), som i en otte sider lang gennemgang af sprogbrug, anbefaler den danske regering at vælge sine ord med omhu for at nedtrappe konflikten mellem Vesten og den muslimske verden. PET fraråder at bruge blandt andet udtrykket 'Krig mod terror'. Desuden anbefales regeringen og andre myndigheder helt at undgå at omtale 'muslimer' som én befolkningsgruppe i forbindelse med terror og ekstremisme. Andre vendinger som skal undgås er 'jihad', 'hellig krig', 'mujahedinere'. Anbefalingerne fra PETs Center for Terroranalyse begrundes med to ting. Et andet sprogbrug skal sikre, at verdens muslimer ikke føler sig mistænkeliggjort som terrorister. For det andet vil PET undgå at give vind i sejlene til terrorister ved at adoptere deres egne ord, som jihad. Rapporten anbefaler at bruge ordene 'terrorist', 'ekstremist', 'miltant' og 'voldelig'. Chefen for PETs afdeling for forebyggende sikkerhed, Anja Dalgaard-Nielsen, siger: - Dette handler ikke om politisk korrekthed, men om at sikre en sprogbrug, der er så præcis og objektiv som muligt. Terrorister kæmper ikke blot en voldelig kamp, men også en kamp på ord - om et bestemt syn på verden, siger hun i en meddelelse.«

Og hvad præcist og objektivt er der så i at agere spytslikkere for muhamedanerne? Og jo, der er netop tale om at indføre en politisk korrekthed i omtalen af muhamedanere, og denne korrekthed skal åbenbart udtrykke sig gennem en sproglig leflen for muhamedanerne. Og hvorfor skal man dog ikke omtale muslimerne som een befolkningsgruppe i forbindelse med terror? For ganske vist er ikke alle muslimer terrorister, det er

sandt, men det er også sandt, at alle terrorister er muhamedanere. Og når man taler om tyskernes terrorhandlinger under krigen, så siger man da heller ikke, at netop denne terrorhandling blev udført af en tysker fra Bremen, mens tyskerne som befolkningsgruppe slet ikke havde noget med sagen at gøre. Hvorfor skulle man så ikke også tale om muslimerne, når der tales om muhamedansk terror? Hvad mærkeligt er der ved det? Og hvem har egentlig bedt politiet om at nedtrappe konflikten med den muhamedanske verden, det har politiet og herunder PET da ikke noget med at gøre, for det er en ren politisk sag. Nej, denne såkaldte PET-afdeling for forebyggende sikkerhed har valgt at kapitulere over for de muhamedanske terrorister ved at lefle for muhamedanerne, idet man tåbeligt nok tror, at der kan opnås noget med eftergivenhed. Men PET-afdelingen tager helt fejl, for man stopper ikke bomber på denne måde, man gør kun sig selv til grin.

Og hvor er det dog typisk at dette netop skulle komme fra PET, en politiorganisation. I medierne hører vi bestandigt politiet føre sig frem og tale store ord, men når det kommer til stykket, så er politifolkene absolut ingen ting. De danske myndigheder har lukket de fremmede muhamedanere ind i vort land, og nu kryber de samme myndigheders politifolk af angst for disse fremmede og tigger borgerne om at undlade enhver negativ omtale af muhamedanerne. Politiet og dermed også PET er nok udrustet med store magtmidler, men alligevel ryster politifolkene bogstaveligt talt i bukserne af angst for de fremmede muhamedanere. Men det er faktisk ikke en flok feje betjente, der skal bestemme over danskernes sprogbrug i forhold til de fremmede muhamedanere. Almindelige danskere skal aldeles ikke inficeres af politiets vilde angst for muhamedanerne, for en ting er jo, at politifolkene selv er ynkelige kujoner, men de skal ikke smitte danskerne med deres uværdige sygdom. Angst smitter som bekendt, og politiet er efterhånden blevet meget smitsomt. Og når nu disse politikfolk er så bange for enhver konflikt med de fremmede, hvorfor tager de så ikke deres afsked fra politiet, så man kan få ansat nogle rigtige mandfolk, der vover en konflikt med de fremmede, når det er nødvendigt.

Nyheder

Om EF-dommen

Det er nu på tide, at de danske politikere gør op med den forestilling, at lande og folkeslag skal lade sig binde til nogle uheldige forhold, bare fordi der et eller sted i verden findes et tilfældigt stykke papir, hvori det forlanges. Det er jo helt vanvittigt, at juridiske petitesser under navn af konventioner eller andet skal fratage folkeslagene friheden til at bestemme i eget land. Den nationale suverænitet står over alt andet, og alle folkeslag har lov til suverænt at bestemme på eget område, uanset hvor mange juridiske paragraffer der findes hos dagdriverne i de internationale og overnationale organisationer. Det må være slut med juristernes ufolkelige tyranni, og netop i forbindelse med Danmarks aktuelle konflikt med EF-domstolen burde man benytte lejligheden til at sætte juristerne på plads. At nogle usle paragrafryttere ved denne domstol skal fortolke og dermed i praksis ophæve de bestemmelser, som danskerne har indført ved demokratiske afstemninger, det er helt utåleligt, og det er en krænkelse af det danske folk. Det er da meget muligt, at domstolen har ret inden for sin egen lille pedantiske juridiske ramme, men hvorfor skulle det dog have nogen betydning for det danske folk? Nogle politikere har engang underskrevet nogle EF- og EU-papirer, men det danske folks objektive interesser er langt vigtigere end papirer. Det danske folk skal naturligvis ikke respektere de danske politikeres underskrifter på tilfældige papirlapper, hvis det danske folk derved bringes i en uheldig situation. Og det er der netop tale om her, hvorfor man selvfølgelig burde afvise juristerne og jage dem tilbage til deres rottehuller. Det er imidlertid tydeligt, at mediernes efterhånden har fået bildt folk og ikke mindst politikere ind, at politik bare er jura, og at man som politiker skal hoppe og springe for paragrafferne, men det er ikke sandt. Politik er alene at give folkets vilje udtryk, også når den strider mod enhver form for jura. Men på grund af mediernes dumme propaganda har man ladet sig slavebinde af juristerne, dels af de danske jurister og dels af de internationale jurister, og man har glemt, at folket er og skal være frit. Domstolene er ikke længere frihedens redskaber men undertrykkelsesapparater, og det er på tide at genskabe fol-

Citat af Mogens Camre: » - Vi har konventioner, der forhindrer os i at forsvare os mod koloniseringen – vi har ved lov forpligtet os til at lade stort set alle, der ikke vil leve i deres eget land, flytte ind i vores. Det hedder humanisme og næstekærlighed, og det er basis for en folkevandring, der vil noget, eftersom det stort set er umenneskeligt at lade nogen leve andre steder end i de vestlige samfund – iflg. de korrekte.

kets frihed ved at revurdere juraens og domstolens betydning i samfundet. For hvad nytter det, at et folk vil forsvare sin frihed, når det trues af voldelige angreb, hvis det samtidigt lader sig slavebinde af ord på et stykke papir. Og jura er faktisk intet andet, trods mediernes tåbelige forsøg på at tolke de juridiske petitesser som om, der var tale om guddommelige åbenbaringer. Men har man set en jurist i arbejde ved en eller anden domstol, så vil man ikke opdage noget guddommeligt ved dette arbejde, men man vil opdage, hvor ynkeligt og afskyeligt dette åndløse pedanteri er. Folket må frigøres af juraens og juristernes kvælergreb, så vil det sande demokrati opstå.

Om våben

Chefen for PET, Jakob Scharf, har nu været ude i medierne og tale om det forfærdelige i, at nogle politiske aktivister forsøger at bevæbne sig, men han glemmer i denne forbindelse to meget vigtige forhold. Dels kommer ønsket om at bevæbne sig jo kun, fordi politiet ikke mere interesserer sig for at hævde ordenen og folk derfor selv må tænke på deres eget forsvar, og dels har politiet jo ophævet grænsebevogtningen, så det faktisk nu er muligt at bevæbne sig. Det er det rene idioti, hvis man virkelig tror, at våbenloven kan hævdes af myndighederne samtidigt med, at der eksisterer åbne grænser. Naturligvis strømmer der mange våben over de åbne grænser, og det er der slet ikke noget mærkeligt i; og der er heller ikke noget mærkeligt i, at folk gerne vil have en mulighed for at forsvare sig, for politiet har jo for længst mistet interessen for den ting. Nej, det ville slet ikke være så dårligt, hvis danskerne efterhånden blev bevæbnede, for i et land med så mange fremmede er sikkerheden fuldstændigt kompromitteret. Og man forstår ærlig talt ikke, at de danske myndigheder ikke kan se det latterlige i, at de som myndigheder vil afvæbne folket, samtidigt med at grænserne skal være åbne. Det lader sig simpelthen ikke gøre.

Brevkasse

En Hr. Andersen fra København har pr. E-mail bedt mig om at sig noget om den såkaldte revisionisme. Hvad mener jeg om den?

Ja, det er jo et lidt vanskeligt spørgsmål at besvare helt kort, for revisionismen kan der skrives bøger om, og man har allerede skrevet bøger om den. Men jeg skal forsøge. For det første opfatter jeg revisionismen som et forsøg på en nyskrivning af historien, og som sådan indgår revisionismen som et led i den historiske debat. Jeg opfatter altså ikke revisionismen som en egentlig politisk bestræbelse, men det betyder naturligvis ikke, at revisionismen ikke kan have politiske implikationer, for det har den i højeste grad. Det er jo netop de vidtrækkende politiske implikationer ved revisionismen, der har gjort revisionismen kontroversiel. For det andet opfatter jeg det på den måde, at revisionismen er ret begrænset i sit sigte, idet den beskæftiger sig med en uendelig lille del af historieskrivningen. Anden verdenskrigs historie er således en meget lille del af historien, og alligevel tillægger revisionismen netop denne del af historien en helt afgørende betydning. Det er jo revisionismens grundlæggende postulat, at en fejlagtig historieskrivning angående den anden verdenskrig har uheldige politiske konsekvenser den dag i dag, og at det derfor er vigtigt at korrigere denne del af historieskrivningen. For det tredje må revisionismens bestræbelse for en nyskrivning af historien ses som et forsøg på at adskille politisk propaganda fra de historiske fakta, og denne bestræbelse er i sin karakter nok idealistisk men også mindre vellykket, simpelthen fordi den historiske fagvidenskab slet ikke vil vide af denne bestræbelse. Skønt revisionismen faktisk har påvist fejl i historieskrivningen, så nægter fagvidenskaben at gå i nogen form for diskussion med revisionismen, idet revisionismen opfattes som en ren politisk bestræbelse af kontroversiel art. Dette har naturligvis ført til, at revisionismen føres frem af meget få faghistorikere og mange amatører, hvilket igen har medført, at revisionismen har fået et betydeligt image-problem. Revisionismen har således fået et skær af amatørisme over sig, hvilket ikke er godt. Der findes således kun et mindre antal virkelig veldokumenterede rapporter fra revisionistisk side, mens der findes en utrolig mængde affald, skrevet af folk uden viden om

kildekritik. En forudsætning for revisionismens mulighed for at påvirke den fremtidige historieskrivning er nok en højere grad af selvkritik i de revisionistiske kredse. Sammenblandingen af revisionismen og rent politiske bestræbelser må også ophøre, hvis man skal have nogen udsigt til succes.

For det fjerde, og det er nok det mest interessante spørgsmål for folk, har revisionisterne ret i deres kritik af historieskrivningen? Det er vanskeligt at afgøre generelt, men man kan i hvert fald fastslå, at i en række tilfælde har revisionismen faktisk dokumenteret, at historieskrivningen var fejlagtig. Det har således været muligt at påvise, at mange gode og saftige historier fra den anden verdenskrig blot var myter, opfundet af politiske grunde. Men skønt revisionismen altså har påvist en række fejl, så har man ikke haft nogen større succes med at få rettet fejlene i den officielle historieskrivning. Og dette skyldes ikke mindst den omfattende kriminalisering, som revisionismen har været udsat for allerede fra sin første begyndelse i 1950'erne. Der er åbenbart så megen politisk interesse bundet til den anden verdenskrigs historie, at det er blevet opfattet som en forbrydelse overhovedet at ville nyskrive denne historie. Det er egentlig meget mærkeligt, at det i et moderne samfund under bestandig forvandling anses for en forbrydelse at have en divergerende opfattelse af begivenhederne i en krig, der blev ført for 60-70 år siden, men det er jo faktisk tilfældet. Ude omkring i Europa bliver man fængslet for at skrive en artikel, der drager den officielle historieskrivning om begivenhederne i anden verdenskrig i tvivl, og på denne baggrund må man nok erkende, at revisionismen trods alt har en mission. For hvis der ikke var noget råddent i den officielle historieskrivning, hvorfor i alverden er det så nødvendigt at forsvare den med politianmeldelser og fængsel og ikke bare med ord? Hvis den officielle historieskrivnings repræsentanter har en god sag, hvorfor kan de så ikke bare argumentere for den? De russiske dissidenter lagde megen vægt på, at når deres kommunistiske forfølgere ikke ville diskutere med dem men bare fængsle dem, så var det begrundet i, at disse forfølgere ikke havde en argumentation, og det samme er jo sørgeligt nok tilfældet med de myndigheder i Vesteuropa, der fængsler revisionister.

For et dansk Danmark!

Det hører med til den almindelige rutine for danske journalister at fordømme Søren Krarup, og ofte ser man argumentet fremført, at Søren Krarups holdning er populistisk, fordi han skelner mellem folket og en kosmopolitisk elite i indvandringsdebatten. Men Søren Krarups erkendelse af, at det er folket mod eliten, de intellektuelle, politikerne, journalisterne, erhvervslederne og eksperterne er ikke alene en rigtig erkendelse, men det er også meget vigtig erkendelse, for netop sådan er det! Det er jo derfor, at kampen mod internationaliseringen og indvandringen er så forbandet svær. Alle med indflydelse, penge og magt ønsker Danmark forvandlet til et multikulturelt kaos, mens det er de ganske almindelige danskere, der føler noget for deres fædreland og vil bevare det. Forudsætningen for en bedre fremmedpolitik er simpelthen et brud med alle elitens såkaldte værdier og synspunkter, og kun gennem dette brud kan vejen ryddes for en fornuftig fremmedpolitik.

Det farvede USA

Både i Europa og i USA nærmer katastrofen sig. Angående USA skriver mediernes følgende: »Når USA's yngste generation er blevet voksne, vil hvide mænd og kvinder være i undertal. Om 35 år er den typiske amerikaner ikke hvid – han er derimod sort, mexicaner eller måske kineser. Det viser en ny prognose fra US Census Bureau, som har set på prognoserne for fødsler, dødstal og indvandring de næste mange år. I dag udgør de hvide amerikanere to tredjedele, men i 2042 vil 55 procent af befolkningen tilhøre USA's mange forskellige minoriteter – og det er otte år hurtigere end tidligere forventet. Den ændrede befolkningssammensætning skyldes blandt andet, at der fødes flere børn blandt de etniske minoriteter, og den enorme indvandring til landet. Hvert år modtager USA op mod en million indvandrere, oplyser lektor Jørn Brøndal, som er leder på Center for Amerikanske Studier på Syddansk Universitet.« Det er altså på høje tid, at de hvide i USA gør en kraftanstrengelse for at ændre kursen, at de nu stopper indvandringen og sender de farvede indvandrere tilbage. For et farvet USA vil blive et helt andet USA, et tredje verdens land, der vil synke tilbage i barbari og fattigdom. Det er således en kendsgerning, at det er de hvide i USA, der opretholder nationen, mens millioner og atter millioner af farvede lever helt passive i ghettoer, men ingen nation kan leve af en sådan passivitet, og mister de hvide magten i USA, så er USA færdigt. Man opretholder ikke en stormagt med bongotrommer, jazzmusik og fastfood.